

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **M. K.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nad Štolou 936/3, Praha 7, proti sdělení žalovaného ze dne 27. 4. 2025, č. j. OAM-38920-26/ZM-2024, MV-114428-8/OAM-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 4. 2026, č. j. 34 A 16/2025-46,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení výše nadepsaného rozsudku, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti výše nadepsaném rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný opakovaně sdělil žalobkyni, že nejsou splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro zaměstnání žalobkyně u jiného zaměstnavatele. Stěžovatelka kasační stížnost spojila s návrhem na ustanovení zástupce z řad advokátů a podáním ze dne 6. 5. 2026 požádala též o osvobození od soudních poplatků v řízení před Nejvyšším správním soudem.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 5. 2026, č. j. 9 Azs 57/2026-31, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl. Stěžovatelka totiž dostatečně neosvědčila své poměry. Soud zároveň stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a doložila splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]). Současně ji poučil o následcích nevyhovění těmto výzvám. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno fikcí dne 28. 5. 2026 (viz doručenka na č. l. 32 spisu NSS).

[3] Podáním ze dne 1. 6. 2026 (doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 6. 2026) stěžovatelka požádala soud, aby nezastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, neboť je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku jí hrozí újma, a soudní poplatek nemůže bez své viny zaplatit. Stěžovatelka uvedla, že zastavením řízení by pozbyla možnost dosáhnout soudního přezkumu rozhodnutí, na kterém závisí její další setrvání v České republice a ochrana před osobami, které ji vykořisťují. Popsala své měsíční výdaje s tím, že

nemá žádné volné úspory, příjmy, dávky ani majetek, což doložila výpisy z katastru nemovitostí, registru vozidel, od úřadu práce a z bankovního účtu. Příjmy, které má nebo by mohla mít, nejsou dle stěžovatelky legální ani bezpečné a nechce z nich soudní poplatek platit, neboť by to neprokazovalo její skutečnou schopnost nést náklady řízení. Setrvala také na potřebě ustanovení zástupce.

[4] Podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud pro nezaplacení poplatku řízení nezastaví, *je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.*

[5] Z citovaného ustanovení plynou dvě podmínky, které musí být splněny současně, aby soud řízení pro nezaplacení soudního poplatku nezastavil: 1) nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by účastníkovi mohla vzniknout újma, a 2) doložení, že účastník bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 1. 2016, č. j. 3 As 165/2015-197). Smyslem citovaného ustanovení je zohlednit situaci, kdy poplatník je ochoten a schopen soudní poplatek uhradit, ale zabránila mu v tom jiná událost. Toto ustanovení nesměruje na případy, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů, a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již soud pravomocně rozhodl tak, že mu osvobození nepřiznal (srov. usnesení NSS ze dne 20. 5. 2026, č. j. 9 As 49/2026-26, odst. [4]).

[6] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelka netvrdila ani neosvědčila žádné skutečnosti, které by opodstatňovaly postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Ani nově doložené podklady neprokazují nemožnost stěžovatelky bez její viny uhradit soudní poplatek. Z předložených výpisů z bankovního účtu vyplývá pouze to, že stěžovatelka z účtu v měsících leden až duben 2026 hradila stokorunové částky na protiúčty s názvem APPLE.COM, Heureka Group, PERPLEXITY (vyhledávač založený na umělé inteligenci, pozn. NSS) nebo TV Nova. Zároveň v měsících únor a duben byla na účet vložena hotovost pokaždé ve výši 1 500 Kč a zůstatky na účtu činily v lednu 1 017,37 Kč, v únoru 703,87 Kč, v březnu 175,87 Kč a v dubnu 5,60 Kč. Z výpisů z bankovního účtu je tedy možné dovodit jen to, že stěžovatelka je schopna hradit za různé služby.

[7] Nesplnila-li stěžovatelka již jednu podmínku § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, je nadbytečné zkoumat, zda by naplnila podmínku druhou (nebezpečí z prodlení). Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by byly naplněny podmínky, aby nezastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

[8] Patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku, jakož i k doložení zastoupení uplynula v pátek 12. 6. 2026. Jelikož stěžovatelka v určené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, a zároveň nejsou dány důvody pro nezastavení řízení podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu